28/05/2023

Η Ελλάδα είναι η «Αγιά Σοφιά» της οικουμένης

/ Γνώμες

«Θρήνος κλαυθμός και οδυρμός και στεναγμός και λύπη,

Θλίψις απαραμύθητος έπεσεν τοις Ρωμαίοις.

Εχάσασιν το σπίτιν τους, την Πόλιν την αγία,

το θάρρος και το καύχημα και την απαντοχήν τους».

Έχουμε πλούσια και ωραία ιστορία. Είναι παιδαγωγός τα παθήματα του λαού μας. Και τα μεγαλεία και οι αθλιότητες. Το ιστορικό υφαντό μας έχει και τα τσαλακώματα και τους λεκέδες του «έως αν η αυτή φύσις ανθρώπων ει», γιατί δεν αλλάζει η φύση των ανθρώπων κατά τον Θουκυδίδη. Μία περίοδος που ενδιαφέρει την τωρινή εποχή είναι η άλωση της Πόλης. Γιατί φτάσαμε σ’ αυτήν; Γιατί δεν απετράπη; Ποιοι παράγοντες συνετέλεσαν ώστε να απλωθεί πάνω από το Γένος η φρικτή Τουρκοκρατία; Υπάρχουν ομοιότητες με το σήμερα;

- Γράφει ο Δημήτριος Νατσιός, Δάσκαλος – Θεολόγος

Απαριθμώ:

Πρώτον: Η φυγή των γραμματισμένων, των λογίων στην Δύση. Ο πρώτος πατριάρχης μετά την άλωση, Γεννάδιος Σχολάριος, θα γράψει: «Κινδυνεύομεν μη μόνον σοφίας στερηθήναι και μαθημάτων, αλλά και την φωνήν αυτήν», δηλαδή την γλώσσα. « Εις τέτοιαν κακήν τύχην κατάντησε το πάλαι μακαριστόν γένος των Γραικών ότι μόλις ευρίσκεται τώρα διδάσκαλος οπού νάναι ικανός να διδάσκει τους νέους» γράφει περί το 1500 ο Νικόλαος Σοφιανός. Μήπως και στα χρόνια μας δεν έχουμε εκπατρισμό της λόγιας νεολαίας μας, μια απροκάλυπτη «λεηλασία εγκεφάλων» από την Δύση;

Δεύτερον: Οι εξισλαμισμοί και το φοβερό παιδομάζωμα. Οι Τούρκοι είχαν διαδώσει το πονήρευμα ότι ο Θεός εγκατέλειψε τους χριστιανούς, λόγω των αμαρτιών τους και βοηθά το Ισλάμ. Χιλιάδες αλλαξοπιστούν είτε εκουσίως είτε ακουσίως. Φρικτά τα μαρτύρια του Ελληνισμού κατά την Τουρκοκρατία, περίοδο που κάποιοι εθνομηδενιστές της σήμερον την παρουσιάζουν ως περίπου ευλογία. Δύο μόνον γεγονότα και μαρτυρίες. Ο Κομνηνός Υψηλάντης, στο βιβλίο του «Τα μετά την άλωσιν» γράφει ότι το 1517, όταν κατελήφθη η Αίγυπτος από τον σουλτάνο Σελίμ τον ‘Α, τον επιλεγόμενο Γιαβούζ(=σκληρό), «300.000 γλώσσες απετμήθησαν ημέρα μιά, διά το μόνον ελληνιστί λαλήσαι».

Στις 24 Μαρτίου του 1967, ο σπουδαίος ακαδημαϊκός Σπ. Μαρινάτος, εκφωνεί στην Ακαδημία Αθηνών, τον πανηγυρικό της ημέρας. Μεταξύ άλλων παρέθεσε και «μετάφρασιν αδείας ταφής χριστιανού, την οποία έδιδον οι Τούρκοι». Το κείμενο αποστομώνει τους τουρκοτζουτζέδες της σήμερον. «Συ ο παπάς, του οποίου το μεν ένδυμα είναι μαύρον ως πίσσα, το δε πρόσωπον ως του σατανά, συ ο ιερεύς των μιαρών, συ ο έλκων την καταγωγήν από τον άπιστον Ιησούν, διατάσσεσαι: Τον εις το έθνος σου ανήκοντα Γρηγόριον, ο οποίος εψόφησε σήμερον, αν και την μεν ψυχήν του παρέδωκεν εις τον σατανάν, το δε βρωμερόν του πτώμα δεν το δέχεται το χώμα, έξω και μακράν της πόλεως ανοίξατε λάκκον και διά λακτισμάτων ρίψατε αυτόν εντός του». («Το Εικοσιένα», «Πανηγυρικοί Λόγοι Ακαδημαϊκών», σελ. 774). Δεν έχουμε εξισλαμισμούς τω καιρώ ετούτω, όμως συμβαίνει ίσως κάτι χειρότερο. Έχουμε θρησκευτική αδιαφορία, εκκοσμίκευση και εκκλησιομαχία. ‘Ένα ύπουλο, καλά καρυκευμένο μίσος κατά του Χριστιανισμού και της Ορθόδοξης Εκκλησίας.

Τρίτον: η προπαγάνδα κατά της Ορθοδοξίας από τους δυτικούς μισιονάριους, τους φράγκους ιησουίτες ψευδοϊεραπόστολους, οι οποίοι επέπεσαν πάνω στο αιματοβαμμένο κορμί του Γένους, για να μαγαρίσουν την ψυχή του, την Ορθοδοξία.

Ο ερευνητής Δημήτριος Πασχάλης στα «Ανδριακά Χρονικά», έτους 1948, μεταφέρει εγκύκλιο του πάπα Παύλου του ‘Ε, 1605-1621, στους Ενετούς διοικητές

της Πελοποννήσου. «Δεν πρέπει να λησμονώμεν, γράφει, ότι οι Έλληνες δεν έχουσι πίστη... όθεν δέον να μεταχειριζόμεθα αυτούς ως άγρια θηρία, να τους αποσπώμεν τους οδόντας και τους όνυχας, να μην παύσωμεν ταπεινούντες αυτούς και ιδίως να τους εμποδίζωμεν την περί των όπλων άσκησιν. Ουδέν άλλο να παρέχωμεν εις αυτούς ή ξύλον και άρτον...». Στις Κυκλάδες που πέτυχε κάπως η ανόσια προπαγάνδα τους, την περίοδο του αγώνα, οι λατινοφρονούντες, έστελναν γράμματα στον πάπα να συνδράμει τους Τούρκους. Γράφει ο ιστορικός Φιλήμων «την στιγμήν κατά την οποίαν το ελληνικόν έθνος άπαν κατά την Ευρώπην και την Ασίαν ηγωνίζετο προσφερόμενον θυσίαν υπέρ της κοινής πατρίδος, η διαγωγή των εν νήσοις Ελλήνων του δυτικού δόγματος, παρουσιάζει επονείδιστον και αποτρόπαιον στίγμα». «Πολύ ολίγοι εφάνησαν Έλληνες», συμπληρώνει και ο ιστορικός Σπυρίδων Τρικούπης.

Η περίοδος της Τουρκοκρατίας θεωρείται περίοδος σκότους και αμάθειας. Λάθος. Τότε έλαμψε το Γένος και λαμπροτέρα εφάνη η Εκκλησία του Χριστού. Ο μαρτυρικός πατριάρχης Κ. Λούκαρις, που εθηριομάχησε κυριολεκτικά, πολεμώντας, με καθημερινό κίνδυνο της ζωής του, τις καταχθόνιες μεθόδους που μετήρχοντο οι Λατίνοι για να επιβάλλουν το εκκλησιαστικό τέρας της Ουνίας, απαντούσε στις αλεπουδοευγένειές τους και στις μομφές ότι μείναμε αγράμματοι.

«Ας λογιάσουν ότι αν δεν έχωμεν σοφίαν εξωτερικήν, έχομεν, χάριτι Χριστού, σοφίαν ανωτέραν και πνευματικήν, η οποία στολίζει την Ορθόδοξόν μας Πίστιν, και εις τούτο είμεθα ανώτεροι από τους Λατίνους εις τους κόπους, εις τας σκληραγωγίας, και να σηκώνωμεν τον σταυρόν μας, και να χύνωμεν το αίμα μας διά την πίστιν και την αγάπην την προς τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν. Αν είχε βασιλεύσει ο Τούρκος εις την Φραγκιάν δέκα χρόνους, Χριστιανούς εκεί δεν εύρισκες. Και εις την Ελλάδα τώρα διακόσιους χρόνους ευρίσκεται και κακοπαθούσιν οι άνθρωποι και βασανίζονται διό να στέκουν εις την πίστιν τους, και λάμπει η Πίστις τού Χριστού και το μυστήριον της ευσέβειας, και σεις μου λέγετε ότι δεν έχομεν σοφίαν; Την σοφίαν σας δεν εθέλω εμπρός εις τον Σταυρόν τού Χριστού. Κάλλιον ήτο να έχη τινάς και τα δύο, δεν το αρνούμαι, πλην από τα δύο, τον Σταυρόν του Χριστού προτιμώ». Να κλείσω με αυτό που έγραψα παλαιότερα για την Αγιά Σοφιά.

Λέω πολλές φορές στους μαθητές μου. Ο μέγας Ιουστινιανός στους 40 κίονες που στήριζαν την Αγια Σοφιά έβαλε λείψανα αγίων. «Εν παντί κιόνι των άνω και των κάτω, εν έκαστον λείψανον έχει ενθρονισμένον». Ακόμη και σήμερα βρίσκονται εκεί. Ενθρονισμένα στην καρδιά των κιόνων. Ο ναός είναι θεοστήρικτος και αγιοστήρικτος. (Η Αγία Σοφία στον θρύλο και την ιστορία", σελ 71, του Π. Σπυρόπουλου, εκδ. Καρδαμίτσα).Τα άγια λείψανα των παλληκαριών της πίστης, οι

κίονες των αγίων Κωνσταντίνου, Δημητρίου, Γεωργίου, των αγίων Αποστόλων και των μεγαλομαρτύρων Παρασκευής και Βαρβάρας είναι στην θέση τους. Οι κολόνες της Αγιάς-Σοφιάς είναι λειψανοθήκες.

Στην Κωνσταντινούπολη συνέβησαν καταστρεπτικοί σεισμοί στο διάβα των αιώνων. Όμως ο ναός ποτέ δεν καταστράφηκε ολοσχερώς. Γιατί; Διότι στους πανέμορφους κίονές του υπάρχουν «ενθρονισμένα» λείψανα αγίων. Αυτό το ξέρουν οι Τούρκοι. Η Αγία Σοφία είναι “η λειψανοθήκη της Ορθοδοξίας”. Είναι κατόρθωμα των Ελλήνων, μέσω του οποίου εκφράζουν ες αεί την πίστη τους στον Υιό και Λόγο του τριαδικού Θεού, ο οποίος “εξήλθε νικών και ίνα νικήση”.

Έτσι λέω των παιδιών είναι και η πατρίδα μας. Κατάσπαρτη από λείψανα αγίων. Η Ελλάδα είναι η Αγιά-Σοφιά της οικουμένης. Δεν πρόκειται ποτέ να πέσει και να χαθεί. «Η Ρωμιοσύνη θα χαθεί όντας ο κόσμος λείψη». Τώρα που κάποια κομμάτια της γκρεμίστηκαν και «ηκρωτηρίασται το κάλλος της», όλοι μαζί-«είμαστε στο εμείς»-ένδοξοι και άδοξοι να τρέξουμε να την αναστυλώσουμε, όπως έπραξαν τότε οι Ρωμιοί πρόγονοί μας.

Πηγή: pemptousia.gr